

Byla C-601/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. rugsėjo 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Ispanija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. rugsėjo 19 d.

Pareiškėja:

Credit Suisse Securities (Europe) Ltd

Kita administracinio proceso šalis:

Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia (TEAFB)

Pagrindinės bylos dalykas

Administracinė byla – Paskirsčius pelną gautų pajamų apmokestinimas – Bendrovės, kuri nėra Ispanijos rezidentė, pareikštas reikalavimas – Galimas skirtingų sąlygų sudarymas, palyginti su bendrovėmis, kurios yra Ispanijos rezidentės – Bendrovė nerezidentė, kuri mokestiniais metais patyrė nuostolių, NEGALI susigrąžinti prie pajamų šaltinio išskaičiuoto nerezidentų pelno mokesčio, o mokestiniais metais nuostolių patyrusi bendrovė rezidentė GALI susigrąžinti pelno mokesťį prie pajamų šaltinio

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl aiškinimo – SESV 267 straipsnis – Nacionalinių nuostatų atitiktis SESV 63 straipsniui

Prejudicinis klausimas

„Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnis dėl laisvo kapitalo judėjimo turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama tokia situacija, kai Ispanijos Karalystė ir visų pirma mokesčių požiūriu autonominė istorinė Biskajos autonominės srities teritorija, kurios, nors nerezidentams taiko tokį patį procentinį tarifą kaip rezidentams, vis dėlto negrąžina nerezidentams prie pajamų šaltinio išskaičiuojamo mokesčio, taikomo rezidento mokamiems dividendams, ir nerezidentai negauna kompensacijos pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, o rezidentams, kurie tais metais taip pat patyrė nuostolių, gražinama visa tokio prie pajamų šaltinio išskaičiuojamo mokesčio suma?“

Nurodytos tarptautinės teisės nuostatos

Convenio entre el Reino de España y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio (Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių vengimo prevencijos pajamų bei turto mokesčių srityje) ir jos protokolai, sudaryti 2013 m. kovo 14 d. Londone. Vadovaujantis sutarties 10 straipsniu dividendai, kuriuos bendrovė – susitariančiosios valstybės rezidentė – moka kitos susitariančiosios valstybės rezidentui, taip pat gali būti apmokestinami susitariančiojoje valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, pagal tos valstybės teisės aktus, tačiau taikant apribojimą, pagal kurį, jeigu faktiškai dividendus gaunantis subjektas yra kitos susitariančiosios valstybės rezidentas, reikalaujamas mokestis paprastai negali viršyti 10 % bendros dividendų sumos. 22 straipsnyje nustatytos kelios taisyklės dėl dvigubo apmokestinimo panaikinimo. Visų pirma iš šio straipsnio 2 dalies matyti, kad siekiant atskaityti mokestį prie pajamų šaltinio reikia, kad būtų apmokestinamo pelno ar pajamų.

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnis.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, visų pirma 2018 m. lapkričio 22 d. Sprendimas *Sofina ir kt.* (C-575/17, EU:C:2018:943) ir 2022 m. birželio 16 d. Sprendimas *ACC Silicones* (C-572/20, EU:C:2022:469).

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Ley 12/2002, de 23 de mayo, por la que se aprueba el Concierto Económico con la Comunidad Autónoma del País Vasco (2002 m. gegužės 23 d. Įstatymas Nr. 12/2002, kuriuo patvirtinamas ekonominis susitarimas su Baskų krašto

autonominė sritis). Jo 21 straipsnyje nustatyta, kad nerezidentų pajamų mokestis yra suderintas mokestis (t. y. jį reglamentuoja, administruoja ir renka Baskų krašto istorinės teritorijos ar sritys), kuriam taikomos tos pačios materialinės ir procedūrinės taisyklės, kaip tam tikru metu valstybės nustatytos taisyklės.

Norma Foral 12/2013, de 5 de diciembre, del Impuesto sobre la Renta de no Residentes (2013 m. gruodžio 5 d. Autonominės srities įstatymas Nr. 12/2013 dėl nerezidentų pajamų mokesčio). 1 straipsnyje nurodyta, kad šiuo mokesčiu apmokestinamos fizinių ar juridinių asmenų, kurie nėra Ispanijos rezidentai ir neturi joje nuolatinės buveinės, pajamos, gautos Biskajos istorinėje teritorijoje. 4 straipsnyje nustatyta, kad autonominės srities įstatymo nuostatos nepažeidžia sutarčių ir tikslinių konvencijų, kurios yra Ispanijos nacionalinės teisės dalis, nuostatų. 13 straipsnyje Biskajoje gautomis pajamomis laikomi, be kita ko, dividendai ir kitos pajamos iš dalyvavimo valdant privačių subjektų kapitalą. 25 straipsnyje numatytas bendras nerezidentų pajamų mokesčio tarifas, lygus 24 %. Vis dėlto šis tarifas siekia 19 %, kai mokesčių mokėtojai yra kitos Europos Sąjungos valstybės narės arba Europos ekonominei erdvei priklausančios valstybės rezidentai. 31 straipsnyje reikalaujama, kad Ispanijos teritorijoje reziduojantys subjektai, mokantys šiuo mokesčiu apmokestinamas pajamas, išskaitytų ar avansu sumokėtų mokesčio sumą. Tokia išskaityta ar avansu sumokėta suma turi būti lygi sumai, gautai taikant nuostatas dėl pajamų mokesčio skolos nustatymo.

Norma Foral 11/2013, de 5 de diciembre, del Impuesto sobre Sociedades (2013 m. gruodžio 5 d. Autonominės srities įstatymas Nr. 11/2013 dėl pelno mokesčio; toliau – Pelno mokesčio įstatymas). Šio įstatymo 68 straipsnyje nustatyta, kad išskaitytos ir avansu sumokėtos sumos atskaitomos iš faktinio pelno mokesčio. Jeigu išskaitytos ir avansu sumokėtos sumos viršija faktinio mokesčio sumą, mokesčių administratorius privalo savo iniciatyva gražinti permoką. 130 straipsnyje nurodyta, kad subjektai, mokantys šiuo mokesčiu apmokestinamas pajamas, privalo atlikti pelno mokesčio išskaitas ar avansinius mokėjimus; suma, kurią jie privalo pervesti į autonominės srities išdą, yra nustatyta įstatymuose ir kituose teisės aktuose.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Bendrovė CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LIMITED, kuri yra Jungtinės Karalystės rezidentė ir neturi nuolatinės buveinės Biskajos autonominės srities teritorijoje, 2017 m. mokestiniais metais gavo **2 763 848,73 EUR** dividendų, išmokėtų bendrovės **Siemens Gamesa Renewable Energy, S.A.** – Biskajos autonominės srities rezidentės. Pagal taikomas teisės normas *Siemens Gamesa Renewable Energy* atvirkštinio apmokestinimo tvarka prie šaltinio išskaitė nerezidentų pajamų mokestį, kurį turėjo sumokėti bendrovė *Credit Suisse Securities (Europe)*, nes jai buvo skirta dividendų. Pagal nacionalines mokesčių taisykles išskaityto mokesčio tarifas buvo 19 % – toks pat, kaip taikomas rezidentams; jis sumažintas iki 9 %, nes *Credit Suisse Securities (Europe)* taikyta

Ispanijos ir Jungtinės Karalystės dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis (DAIS), pagal kurią šis tarifas negali viršyti 10 %, todėl suma siekė **276 384,87 EUR**.

- 2 2021 m. vasario 10 d. *Credit Suisse Securities (Europe)* kreipėsi į *Servicio de Tributos Directos de la Hacienda Foral de Bizkaia* (Bizkajos autonominės srities išdo tiesioginių mokesčių tarnyba) ir paprašė ištaisyti mokestį išskaičiusios bendrovės (*Siemens Gamesa Renewable Energy*) pateiktą atvirkštinio apmokestinimo deklaraciją, taip pat paprašė grąžinti 9 % tarifui lygią sumą, nes, jos nuomone, buvo sumokėta permoka. Šiuo klausimu *Credit Suisse Securities (Europe)* iš pradžių nurodė, kad tais mokestiniais metais patyrė nuostolių. Bendrovė tvirtino, kad savo rezidavimo vietos šalyje (Jungtinėje Karalystėje) ji negali susigrąžinti 9 % skirtumo, priešingai nei tokių pačių nuostolių patyrusios bendrovės, kurios yra Biskajos rezidentės ir kurios šį 9 % skirtumą susigrąžintų sumokėjusios pelno mokestį (juo apmokestinamos bendrovės rezidentės), nes jų atveju išskaityta suma yra išskaitytas mokėtino faktinio mokesčio „*avansas*“, todėl apskaičiavus faktinę mokėtiną sumą, jeigu išskaityta suma viršija gautą mokesčio sumą, skirtumas automatiškai grąžinamas. 2021 m. vasario 15 d. sprendimu *Hacienda Foral de Bizkaia* (Biskajos autonominės srities išdas) šį prašymą atmetė.
- 3 2021 m. kovo 18 d. *Credit Suisse Securities (Europe)* dėl to sprendimo pateikė ekonominį-administracinį skundą *Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia* (Biskajos autonominės srities ekonomines-administracines bylas nagrinėjanti institucija, toliau – TEAFB). Bendrovės argumentai pagrįsti prielaida, kad pagal 2013 m. gruodžio 5 d. Autonominės srities įstatymą Nr. 12/2013 taikant nerezidentų pajamų mokestį yra diskriminuojami mokesčių mokėtojai nerezidentai, patyrę mokestinių nuostolių: mokesčių mokėtojai rezidentai susigrąžina išskaitytą mokestį, jeigu patiria nuostolių, o bendrovei, kaip nerezidentei, toks mokestis negrąžinamas. Savo argumentuose ji visų pirma rėmėsi 2018 m. lapkričio 22 d. ESTT sprendimu byloje C-575/17.
- 4 2022 m. vasario 23 d. sprendimu TEAFB atmetė minėtą ekonominį-administracinį skundą. Pateikdama teisinį pagrindimą TEAFB išsamiai nurodė ESTT precedentes bei galiojančius autonominės srities teisės aktus ir nusprendė, kad grąžinti išskaitytos sumos nereikia. Šiuo klausimu TEAFB pripažino, kad byloje nagrinėjamas atvejis skiriasi nuo nagrinėto ESTT byloje *Sofina*, nes tuo atveju Prancūzijos bendrovės išmokėti dividendai bendrovėms nerezidentėms buvo apmokestinami mokesčiu prie šaltinio, sudarančiu 25 % dividendų sumos, ir mokestis galėjo būti sumažintas pagal galimą sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Priešingai, nagrinėjamoje byloje bendrovės rezidentės gauti dividendai yra įtraukti į pelno mokesčio bazę ir nuostolių atveju apmokestinimas atidedamas iki kitų nenuostolingų mokestinių metų (tai reiškia, kad gaunamas finansinis pranašumas ir net nemokami mokesčiai, jeigu prieš nutraukiant veiklą nebuvo gauta pakankamai teigiamų rezultatų), o bendrovės nerezidentės gauti dividendai apmokestinami iš karto ir galutinai.

- 5 Tokiomis aplinkybėmis TEAFB pabrėžė, kad nėra sudaryta skirtingų sąlygų, kurias Sprendime *Sofina* konstatavo ESTT, nes nagrinėjamoje byloje taikomuose autonominės srities teisės aktuose rezidentams ir nerezidentams nustatytas vienodas mokesčio prie pajamų šaltinio tarifas (19 % abiem atvejais), taigi apmokestinimo scenarijus skiriasi. Šiuo tikslu TEAFB nurodė generalinio advokato Melchior Wathelet išvados minėtoje byloje C-575/2017 40 ir 41 punktus. TEAFB atkreipė dėmesį į tuose punktuose pateiktą nuostatą, kad darnus apmokestinimo kompetencijos pasidalijimas gali būti pasiektas nediskriminacinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, visuotinai apmokestinant prie šaltinio abi grupes, ir būtent tokia priemonė numatyta nagrinėjamoje byloje taikomuose autonominės srities teisės aktuose. TEAFB pridūrė, kad lygybės vertinimas atliktas neatsižvelgiant į Jungtinės Karalystės taikomą apmokestinimą ir turi būti grindžiamas tik Biskajos istorinėje teritorijoje privalomu apmokestinimu, todėl galimas didesnis bendras akcininko apmokestinimas nėra svarbus šaliai, kurioje išmokėti dividendai, jeigu toje šalyje yra sudarytos vienodos sąlygos, palyginti su rezidentais. TEAFB taip pat paneigė, kad skundą pateikusi bendrovė (*Credit Suisse Securities (Europe)*) pateikė patikimų įrodymų apie savo mokesčius nuostolius 2017 mokesčiais metais.
- 6 2022 m. gegužės 4 d. *Credit Suisse Securities (Europe)* dėl pirma nurodyto TEAFB sprendimo pateikė skundą *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Baskų krašto aukštesnysis teisingumo teismas, Ispanija). Pareiškėjos argumentai ir kitos administracinio proceso šalies atsiliepime į skundą pateiktos pastabos išdėstyti paskesniame skirsnyje.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 Savo pagrindiniame skunde *Credit Suisse Securities (Europe)* prašo panaikinti minėtą TEAFB sprendimą ir pripažinti jos teisę susigrąžinti 276 384,87 EUR sumą bei delspinigius. Ji remiasi tik Europos Sąjungos teisėje numatytais teisiniais pagrindais ir mano, kad atsižvelgiant į juos galima konstatuoti, jog buvo vykdoma diskriminacija, pagrįsta subjektams nerezidentams taikomo mokesčio prie šaltinio, kaip galutinio mokesčio, kurio atveju nenumatytas joks grąžinimo mechanizmas patyrus nuostolių, struktūra. Vis dėlto pelno mokesčiu apmokestinamos bendrovės rezidentės mokesčių prie šaltinio moka tik avansu ir joms taikomas tik faktinis apmokestinimas, jeigu mokesčiais metais šios bendrovės mokesčio bazė yra teigiama, nes esant neigiamai mokesčio bazei mokesčiu prie šaltinio neapmokestinama ir jis gali būti grąžintas.
- 8 Be to, pareiškėja remiasi ESTT jurisprudencija, įtvirtinta 2018 m. lapkričio 22 d. sprendime byloje C-575/2017, taip pat sprendime byloje C-572/2020; ji pakartoja pastarojo sprendimo 46–49 punktus, kuriuose pateikti pagrindiniai kito precedento, susijusio su apmokestinimu Vokietijoje, aspektai. Išnagrinėjusi galimą kompensavimą pagal Ispanijos ir Jungtinės Karalystės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo pareiškėja padarė išvadą, kad pagal ją negalima atlikti įskaitymo, jeigu buvo patirta nuostolių, nes sutarties 22 straipsnio 2 dalyje

nustatyta, kad siekiant atskaityti mokesčių prie šaltinio turi būti gauta apmokestinamojo pelno ar pajamų. Jungtinė Karalystė neprivalo gražinti Ispanijoje sumokėto mokesčio prie šaltinio ir mokesčių kreditą pripažįsta tik tuo atveju, jeigu mokesčio suma yra teigiama; šio mokesčio taip pat negalima atskaityti vėlesniais mokestiniais metais. Pareiškėja pridūrė, kad pagal Ispanijos nacionalinę jurisprudenciją tokio kompensavimo įrodymus turi pateikti mokesčių administratorius.

- 9 Įrodinėdama 2017 m. mokestinius nuostolius pareiškėja, be kitų dokumentų, rėmėsi įvairiomis mokesčių deklaracijomis, pateiktomis kaip priedai. Ji taip pat rėmėsi nacionaliniais konstituciniais principais (ekonominiu pajėgumu) arba jurisprudencija dėl laisvo kapitalo judėjimo apribojimų, susijusių su nerezidentų pajamų mokesčiu.
- 10 Galiausiai pareiškėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismui pasiūlė pateikti ESTT prašymą priimti prejudicinį sprendimą arba kreiptis į Ispanijos Konstitucinį Teismą su klausimu dėl atitikties Konstitucijai.
- 11 Kita administracinio proceso šalis (*Diputación Foral de Bizkaia* (Biskajos autonominės srities regioninė taryba)) savo atsiliepime į skundą išsamiai nurodė taikomus teisės aktus, paneigė tariamą diskriminaciją, palyginti su subjektais rezidentais, ir dar kartą pabrėžė, kad mokestis prie šaltinio yra vienodas, o taikant Ispanijos ir Jungtinės Karalystės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo jis sumažintas iki 9 %. Ji teigia, kad pareiškėjos nurodytoje jurisprudencijoje, susijusioje su kolektyvinio investavimo subjektais pagal Direktyvą 2009/65/EB, minimi atvejai iš esmės skiriasi nuo nagrinėjamų šioje byloje (nes tuomet buvo analizuojamas apmokestinimas 1 % tarifu, palyginti su 15 % ar 18 % tarifais, o ne vienodas apmokestinimas, kaip šioje byloje), ir visų pirma nurodo 2021 m. sausio 5 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) sprendimą. Atsižvelgdama į Sprendime *Sofina ir kt.*, C-575/2017, ESTT suformuotą jurisprudenciją ji pakartoja TEAFB argumentus. Ta šalis ne tik neigia, kad yra pagrindas pateikti klausimą dėl atitikties Konstitucijai, bet ir ginčija pareiškėjos teiginį, jog įrodyta, kad mokestiniais metais buvo patirta mokestinių nuostolių.
- 12 2023 m. birželio 13 d. teismas nustatė terminą, per kurį šalys turėjo pateikti argumentus dėl galimybės pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Atitinkamuose 2023 m. birželio 28 ir 29 d. raštuose šalys pakartojo prieštaringas pozicijas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo. Pareiškėja nurodė naujausius nacionalinės jurisprudencijos sprendimus (paminėjo 2023 m. balandžio 5 d. *Tribunal Supremo* (Ispanija) sprendimą ir keletą kitų po jo priimtų sprendimų, kuriuose laikomasi to paties požiūrio) ir dar kartą paminėjo ESTT sprendimus bylose *Silicones* ar *Sofina*, o kita administracinio proceso šalis išdėstė savo požiūrį į naujausius *Tribunal Supremo* (Ispanija) sprendimus ir jų skirtumus, palyginti su nagrinėjama byla, taip pat pabrėžė, kad pareiškėjos nuostoliai neįrodyti.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad atsižvelgiant į toliau išdėstytas abejones turi būti pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, kaip to prašo pareiškėja.
- 14 Pirma, jo nuomone, nereikia pamiršti, kad nacionalinėje jurisprudencijoje yra labai daug precedentų, susijusių su skirtingomis Ispanijoje gautų nerezidentų pajamų apmokestinimo sąlygomis. Naujausias šios jurisprudencijos pavyzdys yra 2023 m. balandžio 5 d. *Tribunal Supremo* sprendimas, dėl kurio šalių nuomonės išsiskiria. Iš šio sprendimo aiškiai matyti, kad rizikos draudimo fondų nerezidentų (angl. *Hedge Fund*) ir į juos panašių fondų, kurie yra Ispanijos rezidentai, atveju nacionalinės teisės aktuose nustatyto laisvo kapitalo judėjimo apribojimo poveikis pagal ESTT jurisprudenciją gali būti laikomas kompensuotu tik tada, kai taikant sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas tose nuostatose leidžiamais atvejais mokesčių prie pajamų šaltinio, laikantis nacionalinės teisės aktų, galima įskaityti į kitoje valstybėje narėje mokėtiną mokesčių viso skirtumo pagal nacionalinės teisės aktus apimtimi. Vis dėlto, kalbant apie nerezidentų pajamų mokesčio srityje susidariusią bendrovių nerezidentų padėtį, palyginti su bendrovių rezidentų padėtimi, svarbiausia yra tai, kad, išmokant bendrovių dividendus, abiem grupėms (rezidentams ir nerezidentams) taikomas vienodas apmokestinimo tarifas, kuris iš pradžių buvo 19 %; tai yra lyginamasis aspektas, dėl kurio kita administracinio proceso šalis teigia, kad laisvo kapitalo judėjimo principas nepažeidžiamas, net jeigu abiejų apmokestinamųjų subjektų netiesioginio apmokestinimo tvarka yra skirtinga. Taigi tuo atveju, kai mokesčiais metais buvo patirta nuostolių, pagal pelno mokesčio mechanizmą bendrovei rezidentei bet kuriuo atveju grąžinamas visas prie šaltinio išskaitytas mokesčių (Pelno mokesčio įstatymo 68 straipsnio 2 dalis), o subjektams nerezidentams numatyta tik galimybė kompensuoti šį mokesčių pagal sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo; nagrinėjamu atveju tokia galimybė pagal 2013 m. Ispanijos ir Jungtinės Karalystės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nėra įgyvendinta (22 straipsnio 2 dalis).
- 15 Atsižvelgdamas į minėtą jurisprudenciją prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad labai abejotina, ar siekiant įvertinti SESV 63 straipsnio pažeidimą vienintelis kriterijus turi būti dviejų rūšių lyginamiesiems subjektams taikomo mokesčio arba lygiaverčio mokesčio prie pajamų šaltinio tarifų skirtumas, kaip teigia kita administracinio proceso šalis. Priešingai, iš visos informacijos matyti, kad nei atskirai, nei konkrečiai nesiremiama mokesčio prie pajamų šaltinio mokėjimo faktu ir momentu, o tik tuo, kad apmokestinimas yra faktinis ir galutinis, taip pat tokio apmokestinimo momentu, kaip matyti, pavyzdžiui, iš 2022 m. birželio 16 d. ESTT sprendimo byloje C-572/2020 (49 punktas), todėl, net jei galimybė ateityje susigrąžinti visą rezidavimo vietos valstybėje (t. y. Jungtinėje Karalystėje) atskaitytą mokesčių prie pajamų šaltinio yra neaiški, laikoma, kad skirtingos sąlygos kompensuojamos taikant sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Šiuo klausimu negalima teigti, kad pagal nacionalinę teisę gali būti neatsižvelgiama į tai, jog, taikant

sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, mokesčiu prie pajamų šaltinio apmokestinamai bendrovei gali arba negali būti kompensuota galutinių mokesčių permoka, palyginti su rezidentu; šį aspektą kita administracinio proceso šalis nurodė tik kaip hipotezę, kuri yra nesusijusi su jos veiklos sritimi. Priešingai, mokesčių prie pajamų šaltinio išskaičiuojančios valstybės valdžios institucijos (arba apmokestinimo sistemos institucijos) suinteresuotosios šalies prašymu turi patikrinti, ar pagal ES Sutarčių ir ES teisės normas tokia mokesčių permoka buvo kompensuota, o jeigu nebuvo – gražinti skirtumą kaip permoką.

- 16 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šalys nekėlė klausimo dėl subjektų, kuriems taikomas nerezidentų pajamų mokestis, patirtų nuostolių. Jis mano, kad šis klausimas taip pat neturi turėti įtakos prašymo priimti prejudicinį sprendimą nagrinėjimui, nes, nors tuo klausimu yra šalių nesutarimų dėl faktų ir įrodymų, šiame etape jo nereikia spręsti iš anksto, nes klausimas turės būti išspręstas priimant galutinį sprendimą.